

молъ, коаото си ми далаъ, за-
щоото си ме возлюбилъ предъ
созданіа міра.

25 Отче праведный, міръ
те не позна, но азъ те по-
знахъ: и тѣи познаха, че
ты си ме пратилъ:

26 И казахъ имъ име то
твоё, и ще кажемъ: да бж-
де въ нихъ люковь тѣа съ
коаото си ме возлюбилъ, и
азъ въ нихъ.

ГЛАВА III.

Тѣи (слова) като рече Ис-
сусъ, излѣзе съ оученициъ те
си одоудъ потока тѣа Кедр-
ски, гдѣто бѣше градина,
въ коаото влѣзе той и оу-
ченициъ те мѣ. ✕

2 Я Ида, който го преда-
ваше знаеше мѣсто то: за-
щоото Исусъ чѣстѣ ходеше
тамъ съ оученициъ те си.

3 Ида прочее земѣ полкатъ
воинскій и слдги ѿ архіерей
те и фарісеи те, и доидѣ та-
мъ съ фенери и со свѣщъ
и съ бржѣа.

4 Я Исусъ понѣже знаеше
сичко то шото ще да се слд-
чи съ него, излѣзе вниъ и
рече имъ: когѣ трасите;

5 Ѣговориха мѣ: Исуса
Назаранина. Рече имъ Ис-
сусъ: азъ самъ, и стоеше съ
нихъ и Ида който го пре-
даваше.

6 Като имъ рече прочее,

азъ самъ: тржгнахасе на-
задъ, и паднаха на землѣ тѣа.

7 И пакъ ги попытѣ Ис-
сусъ: когѣ трасите; а они
речекоха: Исуса Назврѣа.

8 Ѣтговорѣ Исусъ: ре-
кохъ ви, че самъ азъ: ако
трасите мене, ѡставѣте тѣа
да идатъ.

9 Да се скжде слово то, ко-
ѣто рече: зашѣ ѿ онаа кой-
то си ми далаъ не загдкихъ
никого.

10 Я Симонъ Петръ про-
чее понѣже имаше ножъ, из-
вади го, и оудари слдга тѣа
архіеревъ, и ѡрѣза мѣ дѣс-
но то оухѣ: и име то на-
слдга тѣа бѣше Малахъ.

11 И рече Исусъ на Петра:
вложи ножатъ въ ножница
тѣа: чаша тѣа коаото ми даде
Оцъ (мой), не щѣмъ ли да
а пиѣмъ;

12 Тогѣва боини те и ты-
саченачалнико и слдги те
Иудейскіи Фанаха Исуса, и
вжрзаха го.

13 И забѣдоха го първо при
Янна, зашѣто Янна бѣше
тѣстѣ на Каіафа, който бѣше
архіерей презъ онаа година.

14 Я Каіафа бѣше, който
бѣше далаъ (такѣвъ) совѣтъ
на Иден те, зашѣ ѣ по до-
крѣ единъ человекъ да оу-
мре за народатъ.

15 И по Исуса идеше Си-
монъ Петръ, и дрѣгѣо оу-
ченикъ: а тѣа оученикъ бѣ-